خبر

دو کتاب برای مداحان و منبری‌ها به نمایشگاه می‌رسد

کتاب‌های «مصباح‌الذاکر» و «جرعه؛ قیام عاشورا، نگاهی دیگر» نوشته سعید نسیمی در حوزه عاشوراپژوهی به مداحان، سخنرانان، شاعران آیینی، نغمه‌سرایان و فعالان رسانه کمک می‌کند. این شاعر و نویسنده کتب مصباح‌الذاکر و جرعه؛ قیام عاشورا، نگاهی دیگر به عرضه این کتاب‌ها در سی و پنجمین نمایشگاه کتاب تهران خبر داد و گفت: هر دوی این کتاب‌ها در حوزه عاشورایی و عاشوراپژوهی است. این نویسنده ادامه داد: کتاب مصباح‌الذاکر برای اهل تبلیغ یعنی افرادی مانند مداحان، سخنرانان، نغمه‌سرایان و... می‌تواند مفید باشد. کتاب جرعه؛ قیام عاشورا، نگاهی دیگر هم به بحث‌های تاریخی می‌پردازد. وی افزود: مطالعه این کتاب‌ها باعث ارتقای سطح دانش و دانایی افراد مبلغ می‌شود. این دو کتاب را انتشارات «آرام دل» منتشر می‌کند و قرار است به نمایشگاه کتاب امسال برسد. در بخشی از کتاب مصباح‌الذاکر می‌خوانیم: برای تبلیغ نهضت عاشورا، باید در فرم و محتوای مجالس، از شیوه‌های صحیح استفاده کرد. اینجاست که رسالت نوکری فراتر از گرفتن اشک از مستمعین تعریف می‌شود. این امر که مطالبه علما و مراجع عظام است، میسر نیست مگر با ارتقای سطح دانش مداحی از طریق مطالعه متون معتبر. کتاب حاضر مجموعه‌ای است در عین جامعیت، خلاصه و فشرده برای استفاده سخنرانان، شاعران، مداحان و آن دسته از اهل تبلیغ که امکان یا فرصت بررسی منابع متعدد و پرحجم را ندارند.

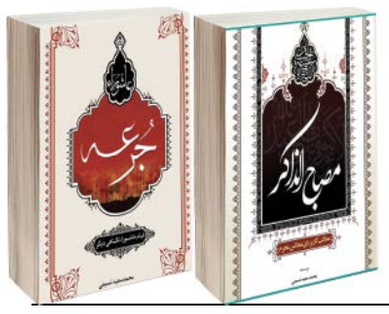

گفت‌وگو با جوانی تهرانی که ۵ سال است در منزلش روضه آل‌ا... برقرار است

روضه خانگی؛ کلید قفل‌های سخت

محسن مرادی
مداح

روضه‌های خانگی برکتی غیرقابل توصیف دارد. هر کسی حتی اگر یک بار زحمت برگزاری روضه خانگی را بر خودش هموار کند، چنان پاگیرش خواهد شد که به‌راحتی از آن دست برنمی‌دارد. روضه خانگی همه کارهای خانه را منظم و مرتب می‌کند. زیستن در اتمسفر خانه برای ساکنانش معنا پیدا می‌کند و هرکسی تلاش می‌کند چراغ آن خانه برای برگزاری روضه یا هر مجلس مذهبی دیگری، به خیر و خوشی روشن نگه داشته شود. آنچه در ادامه می‌خوانید، حاصل گفت‌وگوی محسن مرادی، از مداحان اهل‌بیت با یکی از برگزارکنندگان روضه‌های خانگی است تا تجربیاتش را با ما و شما در میان بگذارد.

اینجانب بنده روسیاه و خادم و نوکر نوکران دستگاه سیدالشهداء (ع)، مجید رحیم‌زاده هستم. امام باقر(ع) به کسانی که در روز عاشورا نمی‌توانند به زیارت حضرت‌شان بروند، اینگونه دستور عزاداری دادند: «بر حسین، ندبه، عزاداری و گریه کنید و به اهل خانه خود دستور دهید که بر او بگریند و در خانه‌تان با اظهار گریه و ناله بر حسین، مراسم عزاداری بر پا کنید و یکدیگر را با گریه، تعزیت و تسلیت‌گویی در سوگ حسین در خانه‌های‌تان ملاقات کنید.»

روضه ۵ ساله

بنده حدود پنج سال است که در منزل‌مان روضه برگزار می‌کنم. سالیان سال به‌دلیل مشکلات آپارتمان‌نشینی و کوچکی منزل محل مناسبی برای روضه خانگی نداشتم. تمام فکر و ذکرم این بود که محل مناسبی برای برگزاری روضه پیدا کنم. پس از سختی‌های فراوان و با عنایت حضرت‌زهرا (س) و با توسل به شش‌ماهه امام حسین (ع)، در سال ۱۳۹۵ موفق به خرید منزلی ویلایی و قدیمی در خیابان نظام‌آباد تهران شدم. از همان زمان خانه‌مان را طوری طراحی و بازسازی کردم که برای برگزاری روضه‌خانگی جای مناسب داشته باشد. طی این سال‌ها مشکلات زیادی بر سر راه برگزاری روضه وجود داشت که با کمک رفقای هیاتی آنها را رفع کردیم و تجهیزات مورد نیاز جلسات روضه را خریدیم. روضه‌های خانگی باعث افزایش رزق معنوی و مادی صاحب منزل و خدمتگزارانش می‌شود. روضه خانگی علاوه بر این‌که نور اهل بیت(ع) را وارد زندگی و خانه‌ها می‌کند، قفل‌های سرسخت و گرفتاری‌های زندگی امروز را می‌شکند. روضه‌های خانگی هم کلاس اخلاق برای خانواده‌هاست و هم فرصتی است برای همدلی و دور هم جمع شدن‌های ساده. ما خود را از ابتدا خادم و نوکر دستگاه سیدالشهدا(ع) دانسته، همواره سعی داشته‌ایم در دستگاه عظیم سیدالشهدا (ع) سهیم بوده و به نوعی خود را به حضرت زهرا (س) نشان دهیم. پیامبر اکرم (ص) فرموده‌اند: «خانه‌ای که در آن قرآن زیاد تلاوت شود، خیر و برکتش زیاد می‌شود، اهل خانه در وسعت قرار می‌گیرند و آن خانه برای اهل آسمان می‌درخشد، همان‌گونه که ستارگان برای اهل زمین می‌درخشند.» روضه و ذکر اهل‌بیت (ع) هم قطعا از این حدیث مستثنی نیست.

> **روضه‌خانگی قفل‌های سرسخت و گرفتاری‌های زندگی امروز را می‌شکند. روضه خانگی کلاس اخلاق برای خانواده‌ها و فرصتی است برای همدلی و دور هم جمع شدن‌های ساده**

یک نفر یا صد نفر؛ فرقی ندارد

در روزهای ابتدایی برگزاری روضه، تعداد شرکت‌کننده‌ها برایم بسیار اهمیت داشت و وقتی استقبال چندانی از روضه‌های‌مان نشد کمی ناراحت و مایوس بودم. کمی که گذشت، با خودم فکر کردم که وظیفه بنده برگزاری و خدمتگزاری به عزاداران و دوست‌داران اهل بیت (ع) است؛ چه یک نفر و چه صد نفر. از آن موقع همیشه سعی کرده‌ام همواره به بهترین شکل به نوکران و دوستداران خاندان اهل بیت(ع) ارائه خدمت نمایم.

هزینه جلسات همیشه با صاحب روضه است

صاحب این روضه‌ها حساب و کتابش دقیق است و همیشه شش دنگ حواسش به ما و کلیه خادمان و شرکت‌کنندگان روضه هست. این‌که فرزندان ما می‌بینند بنای دور هم جمع شدن ما در خانه به گناه و معصیت نیست و بهانه دورهمی ما، امام حسین (ع) است، برایش یک ارزش شیرین و ماندگار می‌شود؛ ارزشی که زندگی‌شان را می‌سازد.

بنده طی این سال‌ها با عنایت و لطف پروردگار و اهل بیت (ع) سعی کردم به‌دور از تجمل و اسراف روضه‌خانگی‌مان را برگزار کنم. بارها شده که موقع برگزاری جلسه، وضعیت اقتصادی‌ام تعریفی نداشته ولی با عنایت صاحب روضه، درست قبل از مجلس، مبلغ لازم به‌دستم رسیده و هیچ‌گاه نیازمند نمانده‌ام. یک‌بار برای روضه‌مان مجبور شدم مبلغی از یکی از دوستان قرض بگیرم. فکرم مشغول بود که چند روز بعد، مبلغی از جایی که فکرش را هم نمی‌کردم به‌دستم رسید و قبل از برگزاری روضه، پول رفیقم را برگرداندم.

شاید بیانش خالی از لطف نباشد؛ مجلس روضه شهادت حضرت رقیه را داشتیم و من برای تعدادی که مدنظرم بود، نذری تهیه و تدارک دیدم اما وقتی مهمان‌ها آمدند، دیگر جایی برای نشستن نبود و جمعیت زیادی آن شب برای روضه به منزل ما آمدند.

من با دیدن این وضعیت بسیار نگران کم‌وکاست در پذیرایی از مهمان‌ها شدم. در بین روضه و مداحی از نگرانی به بیرون از منزل رفتم؛ سرم را به سمت آسمان گرفته و به حضرت سیدالشهدا(ع) عرض کردم: آقاجان، نکند امشب برای پذیرایی از مهمان‌هایت کم‌وکاستی پیش بیاید؛ آبروی من را بخر ... . با همان حال به داخل مجلس رفتم. آن شب پس از پایان جلسه و رفتن مهمان‌ها دیدم مقداری از غذای نذری‌مان هنوز باقی مانده است.

حسین، آرام جانم ...

بنده طی این سال‌ها عنایات و گره‌گشایی فراوانی از طرف پروردگار و اهل‌بیت(ع) برای خود و رفقایم دیده‌ام که بین بنده و رفقا به امانت بوده و امکان بازگویی آن نیست، ولی فقط این را بگویم که بنده تمام زندگی خود و عاقبت‌بخیری فرزندانم را از این روضه‌ها و حضرت سیدالشهدا(ع) داشته و همچنان خود را گدا و نیازمند این درگاه می‌بینم. ما و بچه‌های ما در مکتب امام حسین(ع) و پای همین هیات‌ها بزرگ شده و شور و شعور حسینی را از همان کودکی درک کرده‌ایم. این روضه‌خانگی است که صفر تا صد تربیت فرزندمان را بر عهده می‌گیرد. روضه‌خانگی‌هاست که بچه‌ها را حسینی بار می‌آورد و حسینی بودن‌شان را به نسل‌های آینده منتقل می‌کند. این‌که بچه‌ها از کودکی با اهل‌بیت(ع) آشنا شوند، تاثیر زیادی بر آینده و مسیری که انتخاب می‌کنند دارد. اگر بچه‌ها از اول در خانه امام‌حسین(ع) بزرگ شوند تا آخر عمر تربیت‌یافته مکتب اهل‌بیت(ع) خواهند بود.

> **روضه‌خانگی است که صفر تا صد تربیت فرزندمان را بر عهده می‌گیرد. روضه‌خانگی‌هاست که بچه‌ها را حسینی بار می‌آورد و حسینی بودن‌شان را به نسل‌های آینده منتقل می‌کند**

چراغ روضه‌خانگی را در خانه‌ها روشن کنید

روضه‌های خانگی فقط مخصوص فاطمیه و محرم و صفر نیست. در کل ایام سال چراغ روضه را در خانه‌تان روشن نگه دارید. تقویم را بردارید و برای هر ماه یک روز را برای روضه‌خانگی‌تان مشخص کنید. حتی می‌توانید روضه‌های ماهانه مشخص در روزهای خاص داشته باشید. از برکات اطعام و پذیرایی در مجالس غافل نشوید، حتی شده به غذا و پذیرایی بسیار ساده مانند لقمه‌ای نان و پنیر. بهانه‌ها را کنار بگذارید. نوکری این خانواده را وظیفه و افتخار خود و خانواده خود بدانید. گسترش روضه‌های خانگی وضعیت فرهنگی جامعه را نیز اصلاح و بسیاری از مشکلات اجتماعی را درمان می‌کند.

برش

عنایت خاص امام حسین(ع) به روضه خانگی

«این همه هیات بزرگ با بهترین مداحان و سخنرانان. فضای خانه ما که مناسب نیست. اصلا کسی می‌آید؟ واقعا لازم است ما هم هیات بگیریم؟» شاید شما هم هربار که به فکر روضه‌خانگی افتادید این همه دلیل پشت‌سرهم برای‌تان ردیف شده و دست‌آخر هم منصرف شده‌اید؛ اما به قول شما و این بهانه‌ها، واقعا چه لزومی دارد بین این همه هیات شناخته‌شده که در هر محله‌ای جا خوش کرده، میان مراسم مسجد و حسینیه و تکیه‌ها ما هم چند شبی بیرق عزا به در خانه‌مان بزنیم و هیات بگیریم؟

قبل از هر چیز شیرینی این روضه‌های کوچک خانگی را با عنایت بزرگی از امام حسین(ع) به جان‌تان بنشانیم و نشان‌تان دهیم صاحب این روضه‌ها تا چقدر حساب و کتابش دقیق است و حواسش به ما و شماست. آیت‌ا... احمد مجتهدی تهرانی، عالم ربانی، سفارش زیادی به آن‌که در خانه برای زن و فرزند یا مادر و پدر خود روضه بخوانید داشتند. این استاد اخلاق درباره توصیه‌اش این‌طور می‌گفت: «زمانی یکی خواب دیده بود که امام‌حسین(ع) از قمر بنی‌هاشم(ع) می‌پرسند که روضه‌خوان‌ها چند نفر هستند؟ می‌خواهم صورت‌شان را ببینم. لیست را که به امام‌حسین(ع) می‌دهند، بعضی روضه‌خوان‌ها را قلم می‌زنند اما نام سیدعبدالهادی (شیرازی) که مرجع بود در لیست می‌ماند. کسی که این خواب را دیده است تعجب می‌کند و نزد سیدعبدالهادی می‌رود و می‌گوید این خواب را دیده‌ام. شما روضه می‌خوانید؟

ایشان می‌فرماید: درست است. من کتاب و روایاتی درخصوص فضیلت گریاندن برای امام‌حسین(ع) می‌خواندم. روایت این بود: «من بکی او ابکی او تباکی فی مصیبه الحسین وجبت له الجنه؛ هرکس در مصیبت امام‌حسین(ع) بگرید یا بگریاند یا (اگر گریه‌اش نیامد) خود را به حالت گریه بزند، بهشت بر او واجب می‌شود.» سیدعبدالهادی می‌گوید: من این روایت را خواندم و پیش خود گفتم من چرا این کار را نکنم؟ هفته‌ای یک شب کتاب مقتل را دست می‌گرفتم و برای زن و بچه‌ام روضه می‌خواندم. آنها گریه می‌کردند و من ثواب می‌بردم. ایشان فرمودند: معلوم است که این کار من مورد قبول واقع شده.»

مریدان آل‌ا...

لعیا بغدادی | خبرنگار

جمکران و مهمانانی که قرار است صاحبخانه شوند

«محمدرضا تازه به گردان ما آمده بود. شده بود بی‌سیم چی خودم. گذاشتمش مسئول دسته. بعد از چند روز که کارش را دیدم، گفتم محمد باید معاون گروهان شوی. زیر بار نمی‌رفت. گفت: به شرطی قبول می‌کنم که سه شنبه‌ها تا عصر چهارشنبه کاری به کارم نداشته باشی. قبول کردم. بعد از مدتی می‌خواستم فرمانده گروهانش کنم. واسطه آورد که زیر بار نرود؛ اما قبول نکردم. آخرش گفت با همان شرط قبلی. پا پیچش شدم که باید بگویی کجا می‌روی؟ گفت: تا زنده‌ام به کسی نگو. می‌روم زیارت مسجد جمکران. ۹۰۰ کیلومتر را هر هفته از دارخوین تا جمکران، عاشقانه طی می‌کرد. یک بار همراهش رفتم. نیمه شب دیدم سرش را به شیشه گذاشته و مشغول نافله اشکی است. در مسیر برگشت می‌گفت: یک بار برای رسیدن به جمکران ۱۴ ماشین عوض کردم تا به جمکران رسیدم. تا رسیدم نماز را خواندم و سریع برگشتم.» این خاطره را سردار علی مسجدیان می‌گوید. اسم شهید محمدرضا تورجی‌زاده برایش با ارادت به مسجد جمکران عجین شده است. ۱۰۷۲ سال از عمر مسجد جمکران می‌گذرد. در این سال‌ها مسجد جمکران شهدای زیادی را به خود دیده است. از سردار سلیمانی گرفته تا ابومهدی المهندس و حججی. چله‌نشین‌هایی که برات شهادت‌شان را در مسجد جمکران گرفتند.

شهید بی‌سری که گره کارش در مسجد جمکران باز شد

شهید حججی بعد از چله‌نشینی در جمکران برای مادرش نوشت: «چهل هفته به مسجد مقدس جمکران رفتم و از خداوند طلب باز شدن مسیر پروازم را کردم؛ تا این‌که یک روز فهمیدم مشکل رضایت مادر است، تصمیم گرفتم و آمدم به دست و پای تو افتادم و التماست کردم.»

با اشاره آقا(عج)، شهادت خصوصی نصیبش شد

معمولا سربازان برای رفتن به میدان از فرمانده اذن می‌گیرند. ولی این سربازان در تمام زندگی‌شان هم به دنبال رضایت فرمانده بودند. حاج حسین یکتا در خاطراتش از شهید جعفر میانجی می‌گوید: «جعفر، انسی ویژه با امام زمان داشت. مواقعی هم که با همدیگر می‌رفتیم جمکران، سرش را روی شیشه اتوبوس می‌گذاشت و در خودش بود. یک شب در حسینیه مراغه بودیم. حال جعفر منقلب بود. بعدها برایم گفت که در میان خواب و بیداری امام زمان (عج) را دیده که داخل حسینیه آمده است: «از نور و شکوه‌شان توان بلند شدن نداشتم. حضرت در میان رزمنده‌ها راه می‌رفت و روی آن‌هایی که از سرما کز کرده بودند پتو می‌کشید. عطری آسمانی در فضای حسینیه به مشامم می‌خورد که نظیر آن را در جایی احساس نکرده بودم.» اینها فقط تعداد کمی از خیل شهدایی هستند که در مسجد جمکران با ارادت به امام زمان به آرزوی‌شان رسیدند. ولی جمکران میزبان دو مهمان شده است که با بقیه فرق دارند. بعد از سی و هشت سال آمده‌اند که بمانند؛ برای همیشه. حالا به نوعی خودشان در جمکران صاحبخانه می‌شوند. صاحب «خانه ابدی». یکی از شلمچه می‌آید و دیگری از چنگوله.

تا آخر دنیا، هر کس که برای زیارت مسجد جمکران برود، در ورودی مسجد که قرار می‌گیرد، قبل از این‌که اذن دخول بخواند چشمش به خانه این دو شهید می‌افتد. مسیری که این شهدای گمنام از کربلای ایران تا جمکران طی کردند، در ظاهر یک مسیر نمادین ولی در واقع یک سیر حقیقی و مسیر واقعی تاریخ عصر ظهور هست.

مؤذن

نغمه‌های اذان ایرانی طنین‌انداز می‌شود

اولین «شب نغمه‌های اذان ایرانی» روز شنبه ۲۲ اردیبهشت سال جاری با ارائه نمونه‌هایی از تولیدات تازه اجرای اذان در دستگاه‌های موسیقی اصیل ایرانی و اجرای برنامه ارکستر «نیایش» به سرپرستی علیرضا امینی با منتخب مجموعه‌ای از آثار حوزه مناجات‌خوانی در تالار اندیشه حوزه هنری انقلاب اسلامی میزبان مخاطبان و علاقه‌مندان موسیقی آئینی خواهد بود. آثار اجرا شده توسط ارکستر «نیایش» در این ویژه‌برنامه به آهنگسازی علیرضا امینی بوده و تنظیم قطعات را نیز ایمان ملکی انجام داده است. ضمن این‌که هاشم احمدوند، سید ابوالفضل عدل، مهدی محمدی، حامد کاظمی و جواد کاپریمی خوانندگان آثار اذان‌ها و آثار منتخب ارکستر نیایش هستند. مراسم تجلیل از اجرای رحیم موذن‌زاده و نیز احمد مراتب و اهدای لوح‌های یادبود نیز از دیگر قسمت‌های این برنامه است. ضمن این‌که رونمایی از لوح ثبتی پرونده ثبت اذان‌گویی با موسیقی اصیل دستگاهی آواز ایرانی نیز از دیگر بخش‌های این برنامه خواهد بود.

وقف علمی

اعطای جوایز شصت و دومین دوره جایزه البرز

جایزه البرز به عنوان بزرگترین موقوفه علمی در سطح کشور، هر سال دو بار جوایز نفیس خود را به چهره‌های علمی کشور اهدا می‌کند.

این جایزه بیش از ۶۰ سال پیش پایه‌گذاری شد و در طول این شش دهه بیش از ۶۰۰۰ نخبه را شناسایی و از آنها حمایت کرده است.

این بنیاد با سه هدف کاهش آلام بشری، ارتقای زندگی انسانی و اعتلای نام ایران فعالیت می‌کند. ویژگی مهم این جایزه اتکای آن به سنت حسنه وقف است و همه هزینه‌های آن از محل بنیاد و عواید آن تأمین می‌شود.

همچنین پرونده ثبت جایزه البرز در یونسکو به عنوان جایزه‌ای جهانی در دست انجام است.

همایش اعطای جوایز شصت و دومین دوره جایزه البرز امروز دوشنبه، ۱۷ اردیبهشت ماه با حضور وزرای علوم و بهداشت، رئیس بنیاد ملی نخبگان، رئیس سازمان اوقاف و امور خیریه و جمعی از شخصیت‌های علمی فرهنگی در سالن همایش‌های صداوسیما برگزار می‌شود.

تکریم

تجلیل از حاج حسن اشرف

مدیر کل تبلیغات اسلامی استان سمنان از حاج حسن اشرف، مداح و پیرغلام اهل بیت(ع) و نماینده بنیاد دعبل خزاعی در استان سمنان دیدار و تجلیل کرد. حجت‌الاسلام عبداللهی ضمن دیدار با حاج حسن اشرف، وجود ذاکرین و پیرغلامان اهل‌بیت(ع) را مایه برکت دانست و گفت: از وظایف مجموعه‌های فرهنگی جدا از تعریف و قوانین اداری پرداختن به مسأله پیرغلامان حسینی است. اگر این پیرغلامان نبودند قطع به یقین بخش بزرگی از فرهنگ شفاهی عاشورا از دست می‌رفت.

بنیاد دعبل خزاعی استان با نمایندگی حاج حسن اشرف سال گذشته با حمایت و مشارکت اداره کل تبلیغات اسلامی استان سمنان خدمات گسترده‌ای به ذاکران و پیرغلامان اهل بیت ارائه کرده است.